

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Németh Tímea Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Németh Tímea ügyvéd 7342 Mágocs, Szabadság utca 23.) által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a Kutas Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kutas Péter ügyvéd 7200 Dombóvár, Szent Gellért utca 2/A.) által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen személyhez fűződő jogok megsértése miatt indított perében a Tolna Megyei Bíróság 2009. szeptember 1. napján kelt 10.P.20.328/2009/11. számú ítélete ellen a felperes által 12. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget, valamint az államnak - az állami adóhatóság felhívására - 60.000 (hatvanezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperes D város polgármestere volt. A felperes 2003. február 3. napján létesített közalkalmazotti jogviszonyt a D és Környéke Többcélú Kistérségi Társulással. A társulás pályázaton nyert támogatás felhasználása végett több személlyel, vállalkozással kötött szerződést, így 2004. január 5. napján a M-H Bt-vel is, amely szerint a Bt. vállalta a nemzeti fejlesztési terv öt operatív programjának ismertetését, a regionális operatív program részletes ismertetését a dombóvári kistérség 16 önkormányzatának dolgozói számára bruttó 2.967.000 forint díj ellenében. A felperes utóbb célszerűnek látta a képzés helyett írásos szakmai anyag készíttetését, ezért szerződésmódosítás történt azzal, hogy a M-H. Bt. az operatív programot ismertető szakmai anyagot készíti el. Ennek megfelelően írásbeli szakmai anyag készült,

azonban a M-H. Bt. által kiállított számla „ügyviteli tanácsadás, képzési program kidolgozása, képzés lebonyolítása” teljesítést tartalmazta, amelyet a felperes befogadott és 2005. március 11. és 16. napján, két részletben, összesen 2.967.000 forint díj kiutalásáról rendelkezett. A Bt. 2005. októberében helyesbítő számlát bocsátott ki, amelyen már „szakmai anyag készítése” került feltüntetésre. A M-H. Bt-vel kötött szerződés alapján a felperes által befogadott, képzést szolgáló szakmai anyagról a társulás 2007. áprilisi kezdeményezésére a Dél-dunántúli Regionális Fejlesztési Ügynökség Kht. szakmai véleményt készített, mely szerint az elkészített anyag a követelményeknek nem felel meg. Helyszíni ellenőrzés elrendelését követően a Dél-dunántúli Regionális Fejlesztési Tanács a támogatás visszavonásáról határozott, amelyre tekintettel a társulás 2.373.600 forint alapösszeget és ennek kamatait, összesen 3.202.708 forintot a Dél-dunántúli Regionális Fejlesztési Tanács részére 2007. augusztus 1. napján visszafizetett.

A felperes munkáltatójának fegyelmi tanácsa 2007. szeptember 10. napján hozott fegyelmi határozattal a felperest elbocsátás fegyelmi büntetéssel sújtotta. A felperes által kezdeményezett munkaügyi perben a bíróság a felperessel szemben kiszabott elbocsátás fegyelmi büntetés jogellenességét megállapította, a felperes fegyelmi büntetését az előmeneteli rendszerben történő várakozási idő egy évvel való meghosszabbítása büntetésére leszállította, a felperes eredeti munkakörbe történő visszahelyezését mellőzte és a munkáltatót 4.002.053 forint megfizetésére kötelezte. A bíróság ítéletében - egyebek mellett - kötelezettségszegésként értékelte, hogy a felperes a M-H Bt-vel kötött szerződés módosításáról nem adott tájékoztatást a társulási tanácsnak vagy a társulás elnökének, továbbá, hogy a munkaköri kötelezettségéből adódó elvárható gondosságot elmulasztotta, amikor a számla valóságtartalmát nem ellenőrizte. A munkáltató viszontkeresetében 3.796.178 forint kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A munkaügyi bíróság szerint azonban utólag nem állapítható meg, hogy az elkészült anyag milyen értéket képviselt, ténylegesen mekkora lett volna a munkáltató kára, amennyiben a felperes a tőle elvárható magatartást tanúsítja. A visszafizetésre került támogatási összeget terhelő 829.178 forint kamat, mint tényleges kár a rendelkezésre álló adatok alapján is megállapítható, melyért, mint az ellenőrzési kötelezettség elmulasztásával, illetve hiányos teljesítésével gondatlanul okozott kárért a közalkalmazott felperes felel.

D Város Önkormányzata www.xxxxxxx.hu hivatalos honlapot működtet, amelyen a képviselőtestület tagjai magánszemélyként információkat jelentethetnek meg. Ezen az internetes oldalon az alperes 2008. október 11. napján „Okulva” címmel cikket írt, amelyben a felperest megnevezte és azt az állítást rögzítette, hogy „a bíróság is megállapította, hogy közalkalmazotti korában intézményi vezetőként 6 milliós kárt okozott 16 önkormányzatnak”.

D Város Önkormányzatának képviselőtestülete 2008. november 25-i ülését az alperes, mint polgármester vezette. A felperes, mint önkormányzati képviselő, kérdést intézett az alpereshez. Több képviselőtől érkezett kérdés, amikor az alperest figyelmeztették, hogy a felperes kérdésére nem adott választ, amely után

az alperes a következő nyilatkozatot tette: „Az SZMSZ értelmében nincs arra vonatkozó kitétel, hogy a kérdésekre választ kell adni. Másrészt a nevezett képviselő részéről jogosan várja el a képviselőtestület és D lakossága is, hogy az ügyvezetői munkája során elkövetett hibáért és a D térsége számára hatmillió forintos kár okozásáért bocsánatot kérjen. Amíg ez a bocsánatkérés nem következik be, a nevezett képviselő nevét sem szeretné kiejteni és az általa feltett kérdésekre nem kíván válaszolni, bárki más megválaszolhatja a kérdést. A tisztesség úgy kívánja, hogy a bocsánatkérés elhangozzék, elismerje azt, amit a bíróság az ő esetében kimondott, és akkor meglátják, hogy a képviselői munkájában milyen konstruktivitást tud a részére biztosítani.”

A felperes, mint magánvádló feljelentése alapján a bíróság bűnösnek mondta ki az alperest folytatólagosan elkövetett rágalalmazás vétségében, ezért pénzbüntetésre ítélte. A büntető bíróság az alperes büntetőjogi felelősségét a www.xxxxxxx.hu internetes honlapon „Okulva” című jegyzet, továbbá a 2008. november 25-i képviselőtestületi ülés 5. napirendi pontja során tett azon valótlan tényállítás miatt állapította meg, miszerint a bíróság is megállapította, hogy az ügyvezetői munkája során elkövetett hibáival D és térsége számára hatmillió forintos kárt okozott.

A felperes keresetében ugyanezen tényállítások (híresztelések) miatt a Ptk.75.§-ának (1) bekezdése, valamint a Ptk.78.§-ának (1) és (2) bekezdése alapján a jó hírnév védelméhez fűződő személyiségi joga megsértésének megállapítását, valamint az alperes további jogsértéstől való eltiltását kérte, az alperes méltányos elégtételadására és 3.000.000 forint nem vagyoni kártérítés és kamatai megfizetésére való kötelezése mellett.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy a www.xxxxxxxx.hu internetes oldalon az alperes magánszemélyként tette közzé az írást, ezért, az igény vele szemben érvényesíthető. Figyelemmel arra, hogy a büntető eljárás során a bíróság e cselekmény miatt az alperes bűnösségét megállapította, ebben a részében a keresetnek helyt adott és az alperest 500.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére is kötelezte.

A képviselőtestületi ülésen elhangzottak tekintetében az elsőfokú bíróság jogi álláspontja szerint az alperes a képviselőtestület ülését polgármesteri feladatkörében vezette, e minőségében a napirend tárgyalása körében tette azt a tényállítást, amit a büntető bíróság rágalmazásnak minősített. Az alperes információi a munkaügyi bíróság ítéletéről is feladatköréhez kapcsolódtak, egyrészt az önkormányzat tagja a társulásnak, másrészt az ezzel kapcsolatos beszámoló a következő képviselőtestületi ülés napirendjeként már ismert volt számára. Az alperes, mint polgármester a képviselőtestület tevékenységi körébe tartozó eljárása során tett, a rágalalmazás törvényi tényállását kimerítő nyilatkozattal megvalósított jogellenes magatartása is a jogi személy magatartásának minősül, ezért közvetlenül a természetes személy alperessel szemben fellépni a személyhez fűződő jogok

megsértésére hivatkozással sem lehet. A felperes az önkormányzattal szemben igényt érvényesíteni nem kívánt, a képviselőtestület ülésén kifogásolt tényállítás miatt az alperes magánszemélyként felelősséggel nem tartozik, ezért az ezzel kapcsolatos keresetet a bíróság elutasította.

Az ítélet ellen, annak részbeni megváltoztatása és a keresetének hiánytalan teljesítése érdekében a felperes nyújtott be fellebbezést, azzal, hogy a nem vagyoni kártérítés összegét 1.500.000 forintra kérte felemelni.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást - fellebbezett részében - helyesen állapította meg és abból helytálló következtetést levonva, az irányadó anyagi jogszabályoknak megfelelő helyes érdemi döntést hozott.

Alaptalanul támadja az alperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróságnak azt a jogi álláspontját, amely szerint az alperest nem terheli polgári jogi felelősség a jogi személy képviselőjeként tanúsított magatartása miatt. Az irányadónak tekintett bírói gyakorlat szerint a jogi személy feladat- és hatáskörében, illetve tevékenységi körében eljáró természetes személy (tag, alkalmazott, vezető tisztségviselő) magatartása a jogi személy eljárásának minősül, így az ennek során okozott kárért vagy személyi jogsérelemért harmadik személlyel szemben a jogi személy tartozik felelősséggel. Így a közhatalmi jogkörben eljáró személy eljárása folytán sérelmet szenvedett a személyhez fűződő jogait a közhatalmi tevékenységéért felelős jogi személlyel szemben érvényesítheti. Nincs tehát a károsultnak döntési joga arra nézve, hogy az igényét magával az elkövető magánszeméllyel vagy a jogi személlyel szemben érvényesíti-e. A jogi személy tevékenységi (feladat- és hatás-) körében a jogi személy nevében eljáró természetes személy magatartása ugyanis a jogi személynek „betudódik”, azaz az ő magatartását a jogi személy magatartásának kell tekinteni, ezért a jogi személy tagját, alkalmazottját harmadik személlyel szemben - törvény eltérő rendelkezése hiányában - polgári jogi felelősség nem terhelheti. A jogi személy „cselekvősége” - sajátos természete folytán - mindig a tevékenységi körében és nevében eljáró természetes személyek magatartásának betudásán alapul, így a jogi személy tevékenységi körében és nevében eljáró természetes személy cselekvősége e körben hiányzik, ezért a jogi személy mellett a természetes személy felelőssége nem állapítható meg.

Mindezen indokokra is tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - a Pp.253.§-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése sikertelen volt, ezért a Pp.78.§-ának (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségét. Az

alperest képviselő ügyvéd munkadíjának összegét az ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3.§-ának (2) és (5) bekezdése alapján, a 4/A.§ szerint állapította meg.

A Pp.78.§-ának (1) bekezdése, illetve a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján a felperes köteles megfizetni az államnak a sikertelen fellebbezéssel felmerült le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket is.

P é c s , 2009. december 16.

dr. Lábady Tamás s.k. a tanács elnöke, dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. előadó bíró, dr. Hrubai Adrienn s.k. bíró